

NAŠE OBČESTVO

Ljubljana – Sv. Trojica
Leto XXXVII – 2/2017

Kako uči papež Frančišek?

Nekateri so nad papežem Frančiškom navdušeni, drugi pa ga kritizirajo, češ da odstopa od pravega nauka Cerkve.

Kritične duhove najbolj vznemirja posinodalna spodbuda “Radost ljubezni”. Štirje kardinali (sicer že v letih in brez posebnih funkcij) so prišli na dan s pismom, v katerem

izrazijo svojih pet “dvomov”. Zbujajo se jim dvomi predvsem pri vsebini osmega poglavja, ki ima naslov “Spremljanje, razlikovanje in vključevanje krhkosti”. Njihovih pet vprašanj se pod različnimi vidiki dotakne obhajila ločenih, ki živijo v novi zakonski skupnosti. Gre namreč za delikaten odnos med naukom učitelj-stva Cerkve, moralnostjo dejanj in osebno vestjo. Ker papež na ta vprašanja prizadetim ni odgovoril, so imenovani to vzeli kot povabilo, naj nadaljujejo z razmišljanjem in ga objavijo. Pri tem se nihče ni vprašal, ali ni morda papež že odgovoril na ta vprašanja. S to vsebino sta se namreč v zadnjih treh letih soočili dve sinodi. Pred vsako je bilo splošno posvetovanje, ki je zaobjelo ves svet, in končno posinodalni dokument. Mirno lahko rečemo, da se je vsa Cerkev soočila z vprašanjem pristopanja k zakramentom ločenih in ponovno poročenih. Zatorej je ne samo papež, ampak Cerkev v celoti s sinodalno širino jasno pokazala pot, ki jo je treba ubrati.

Torej direktnega odgovora na postavljena vprašanja ni bilo. A že med samo sinodo je Frančišek opozoril, naj se njeno delo nikar ne zreducira na edino

vprašanje, ki so mu v medijih dajali tolikšno pozornost: Bodo odslej ločeni in ponovno poročeni smeli k obhajilu?

Sama sinoda zagotavlja, da nauk Cerkve o zakonu in družini ni nikoli prišel pod vprašaj. Tudi izglasovani in potrjeni predlogi, ki so jih sinodalni očetje izročili papežu, jasno povedo, naj se krščeni, ki so ločeni in ponovno civilno poročeni, "vključijo v krščanska občestva na različne možne načine ter naj se tako izognejo vsem mogočim načinom pohujšanja" (št. 84). Jasna je tudi naloga duhovnikov, naj spremljajo te osebe na poti k "celovitejšemu sodelovanju v življenju Cerkve" (86).

Posinodalni dokument je skoraj v celoti povzel zgornja navodila škofov. Papež Frančišek pa jih je odel s tenkočutnostjo usmiljenja. Gotovo ravna tako, ker je bolj kot vsi prepričan, da je pri vsaki izbiri treba pred vsem drugim imeti pri srcu rešitev duš, a ne navedkov iz zakonikov. Dobesedno pravi: »Razumem tiste, ki imajo raje strožjo pastoralo, ki ne daje nobenega povoda za kakršno koli zmedo. Vendar iskreno mislim, da si je Jezus želel Cerkev, ki je pozorna na dobro, ki ga Sveti Duh razširja sredi slabosti« (308).

Tako iz nauka kakor iz ravnanja papeža Frančiška lahko vsakdo razbere, da »Cerkev obstaja zgolj kot orodje, ki naj ljudem priobči Božji načrt usmiljenja«. Saj se je Cerkev na koncilu tako rekoč zavedela, da je vidno znamenje Očetove ljubezni. In to, poudarja papež, »premakne os krščanskega pojmovanja z neke vrste legalizma, ki je lahko ideološkega značaja, na osebo samega Boga, ki je v učlovečenju svojega Sina postal usmiljenje«.

Povzeto po reviji Novi svet 2/2017

Otroci pišejo

Pred nekaj dnevi sva se z mami pogovarjali o moji novi bundi. Bila mi je zelo všeč, zato sem jo skrbno čuvala in skrbela zanjo.

Nekega dne me je mami prosila, če ji jo posodim. Na začetku mi ni šlo v račun, da bi to naredila, potem pa sem se spomnila na verouk, kjer smo se pogovarjali, da je treba človeka ljubiti tako, kot to želi on sam. Zato sem mami bundo posodila. In dogovorili sva se, da si jo vedno, ko jo potrebuje, lahko sposodi. Na koncu sva v srcu obe čutili veselje. (R. Č.)

Ekumensko srečanje 2017

»Osmina za edinost kristjanov je izzivalna, saj nas spodbuja, da zajamemo bistvo svoje vere: kaj sploh pomeni biti Kristusov?« Tako je nadškof Zore med somaševanjem, ki ga je vodil v župnijski cerkvi Svete Trojice, v četrtek, 19. januarja, v svoji homiliji

dal pečat letošnji molitveni osmini za edinost kristjanov. Po maši, pri kateri je somaševal tudi starosta slovenskega ekumenskega gibanja častni kanonik Anton Rojc, je dr. Bogdan Dolenc, tajnik Slovenskega ekumenskega sveta, povezoval program s pri-

čevanji predstavnikov bratskih cerkva.

V imenu Katoliške cerkve se je nadškof Zore spraševal, kako dobro delati za edinost kristjanov, in poudaril: »Začeti je treba nekje drugje, bolj v temelju: v svojem srcu. Tam začejnam deliti ljudi na moje in tuje. Ko v svojem srcu ne bomo več delili ljudi na ene in druge, bomo začeli najdevati jasno pot k edinosti med različnimi krščanskimi cerkvami.«

V imenu Srbske pravoslavne cerkve je spregovoril protojerej Borislav Livopoljac, novi ljubljanski paroh. Izrazil je zaskrbljenost, »da vedno več ljudi v sodobnem svetu ljubi božič in praznovanja, ne ljubi pa Boga in ne ljubi bližnjega«. »Od učlovečenja naprej pa Boga ni treba iskati v nebesih, mitološko, temveč na zemlji, v svojem bližnjem, v obrazu sočloveka,« je dejal. »Edini resnični sovražnik kristjana je greh, smrt in zli duh, nikoli bližnji, zato če drugega sodimo in molimo Gospodovo molitev, sami sebi

pišemo sodbo.«

Evangelikiški škof Geza Filo je spomnil na besede papeža Frančiška v Lundu na Švedskem: »Razdeljenost iz časa reformacije nas je katoličane in luterane oddaljila od prvotnega občutka, da smo Božje ljudstvo, ki si že po naravi želi biti eno.« Tam je bil tudi osebno in te besede so ga navdušile, ker je doživel pristno ekumensko vzdušje. Kot je dejal, je po 500 letih medsebojnih izločevanj katoliško-luteranski dialog prehodil pot od konflikta k skupnosti: »Moja želja je, da v letu reformacije svojih pogledov ne bi obračali v preteklost, ampak da ga izkoristimo kot priložnost za tehten premislek, kaj pomeni nenehna reforma srca, h kateri nas vabi Kristusova ljubezen.«

Družina 5/2017

Med vsemi nami se je res ustvarilo posebno bratsko razpoloženje, kateremu so pečat dali pevski zbor iz Bleda, bogoslovci s svojim vodstvom in zborom, pripadniki Marijinega dela, verniki iz drugih krščanskih skupnosti in drugi.

Slovo izrednega človeka

Osemindvajsetega januarja smo se na ljubljanski božji njivi poslovili od izrednega človeka, strokovnjaka radiologa, zdravnika, politika in še kaj – dr. Marjana Jereba, ki je bil s svojo ženo dr. Berto Jereb zvest član našega župnijskega občestva, izredno dober človek in je imel posluš za potrebe revnih.

Bil je prvovrsten strokovnjak in je rad poučeval tisto, česar ni v knjigah. V njem ni bilo želje po karieri, ampak je raje drugim pomagal napredovati.

Ko je prišla osamosvojitve Slovenije, so ga prosili, naj prevzame mesto ministra. In je odgovoril: »Če te prosijo, ne moreš odreči.« O njem še danes pravijo: »Tak bi moral biti vsak minister.« Pri svojih odločitvah se namreč ni pustil nikomur vplivati.

Gospod Rojc je pri slovesu na Žalah, potem ko je naštel njegove človeške odlike, rekel tudi naslednje:

»Pokojni zdravnik je gojil še drugo življenje, ki ga tudi naš internet ne omenja, pa je gotovo dajalo ton in smisel vsemu ostalemu bogatemu življenju.

To je bilo njegovo duhovno, versko življenje. Tako se danes od njega poslavljamo tudi s cerkvenim pogrebom v tem delu Ljubljane, ki se imenuje Plečnikove Žale. Čez nekaj časa bomo skozi te slovesne propileje stopili na božjo njivo, pokopališče, ki je že znamenje drugega sveta, v katerega človek vstopa ob koncu svojega zemeljskega življenja. Z vrha teh propilej gleda na pokojnega in na nas vse čudoviti kip nebeške Matere Marije. Na drugi strani je statua Kristusa Odrešenika, h kateremu romamo skupaj z našimi pokojniki.

S pokojnim zdravnikom sva se velikokrat srečavala v cerkvi Sv. Trojice, kjer se je udeleževal bogoslužja skupaj s svojo soprogo dr. Berto. Nedavno smo se srečali pred cerkvijo, ko je bil pokojni že na vozičku. Kdo bi si tedaj mislil, da bo naše naslednje srečanje v teh okoliščinah.

Spoštovani navzoči, upam si trditi, da je pokojni veliko svoje moči črpal za svoje delo bodisi na klinikah na Švedskem, Ameriki ali v Ljubljani prav iz globokega verskega prepričanja.

Kot strokovnjak radiolog je prodiral v skrivnosti človeškega telesa, ni pa mu bilo tuje kot verniku prodirati z molitvijo v globino človeške duše.

Da ne bomo ostali samo pri znanstveni in verski veličini pokojnega, je treba omeniti in poudariti tudi njegovo ljubezen do družine. Pokojni ni bil znanstvenik čudak ali verski zanesnjak, ampak vsakdanji človek realist, ki ljubi svojo vsakdanjost v družini in svojega pacienta v službi.

Naj njegova predavanja in njegova zavzetost za zdravstvo osmislijo tudi današnje stanje v zdravstvu in boljše pojmovanje tega človekoljubnega poklica v našem narodu. Amen.«

Iz pisma ob svetovnem dnevu bolnikov

Dragi bratje in sestre v Kristusu – MIR IN DOBRO! Namenoma sem vas v pozdravu vse nagovoril kot brate in sestre. Zakaj? Zato, ker če rečemo, da smo vsi

bratje in sestre med sabo, pomeni, da imamo vsi enega Očeta – nebeškega Očeta.

Pa tudi zato, ker včasih, ko pride kakšna preizkušnja, bolezen, trpljenje ali bolečina, morda nekoliko pozabimo na to, težje začutimo Božjo bližino, ljubezen in težko opazimo Jezusovo roko, ki nas dviga v Očetovo naročje. Pa vendar vam povem – še posebej vsem, ki trpite na duši ali telesu, da Bog nikogar ne pusti samega. Trpljenje, križ tudi nikoli ni kazen. Je bil morda Jezusu naložen križ za kazen, ker je kaj narobe naredil? Seveda ne! Ampak ker preko križa prihaja na ta svet odrešenje za mnoge ljudi ...

Dragi preizkušani bratje in sestre, ki sprejemate svoj križ v veri in zaupanju ter ga z ljubeznijo darujete za svoje bližnje in Bogu kot svoj dar in svojo žrtev: vi ste luč, vi ste zgled, vi prinašate odrešenje za mnoge ljudi (tudi zame). Vaš križ ni zaman! Naj bo skromna beseda HVALA znamenje iskrene hvaležnosti vsakemu posebej za vse dobro.

Rad bi namenil še kakšno misel vsem svojcem in prijateljem bolnikov. Vsem “zdravim”, ki smo poklicani, da pomagamo nositi bremena šibkejšim. Včasih se počutim tako nemočnega

in majhnega, ko vidim ob sebi človeka, še posebej, če gre za otroka, ki je bolan, ki trpi, pa ne morem nič storiti ...

Eno pa lahko storim, ne samo jaz, ampak vsak izmed nas: da trpečim stojimo ob strani, da jim izkažemo svojo bližino in ljubezen, da jim pokažemo, da niso sami, da molimo zanje, da z njimi delimo trpljenje in žalost, da jim pomagamo nositi križ. Da človeka objameš. In tukaj imate bolnikova družina, prijatelji in tudi duhovniki temeljno vlogo in poslanstvo: stati trpečemu ob strani, da bi nihče ne ostal sam ... Največ pomeni ljubezen, toplina, spoštovanje, zaupanje in hvaležnost, ki jo izkažeš bližnjemu.

Ob koncu naj podelim z vami samo še osebno izkušnjo, ki jo imam z zdravstvenimi delavci v Kliničnem centru in na Onkološkem inštitutu v Ljubljani. Ne veste, kako zelo požrtovalni, odprti so zdravniki, sestre in vsi zdravstveni delavci. To je neverjetno. Res ne poznam preveč političnoupornega ozadja slovenskega zdravstva, ampak eno stvar vam pa povem: dokler bomo imeli takšne zdravnike, sestre, zdravstvene delavce, pri tem mislim tudi na vse podporne službe, se ne bojim za slovensko zdravstvo.

In dokler bomo ohranili vero, zaupanje in ljubezen, se nam ni treba ničesar bati – niti smrti.

Bog vas blagoslovi!

*p. Daniel Golavšek,
minorit, bolniški župnik*

Koledar za februar 2017

---

1. 2. *sreda*, ob 19.00 **seja župnijskega sveta**;
2. 2. *četrtek*, praznik Jezusovo darovanje, svečnica, blagoslov sveč; pri obeh mašah **nabirka za razsvetljavo**;
- *prvi četrtek*, pri deseti maši **molitev za duhovne poklice**;
3. 2. *petek*, pri obeh mašah **blagoslov sv. Blaža**;
- ves dan **obhajilo bolnikov** na domu;
10. in 11. 2. *petek in sobota*, ob 9.00 **informativna dneva** za osmošolce in devetošolce v Škofovih zavodih;
11. 2. *sobota*, od 9.00 do 13.00 **srečanje članov ŽPS** v Škofovih zavodih;
- god lurške Matere Božje, **svetovni dan bolnikov**; maša na Brezjah ob desetih dopoldne;
15. 2. *sreda*, ob 19.30 **peti koncert Sakralnega abonmaja**: Vokalni ansambel Pevske šole Musica bo pod vodstvom Roberta Feguša izvajal sakralna dela svetovnih skladateljev;
19. 2. *tretja nedelja*, ob 14.15 **binkoštna dvorana**;
1. 3. *sreda*, **pepelnica**, začetek postnega časa.

Sakralni abonma

V sredo, 15. februarja, ob 19.30 bo v naši cerkvi koncert zelo znanega Vokalnega ansambla Pevske šole Musica iz Maribora, ki ga vodi Robert Feguš.

Izvajali bodo sakralna dela različnih svetovnih skladateljev.

Vabljeni! (In toplo se oblecite ...)

Pisarna je odprta: pon, tor, čet in pet 10-11, pet 16-17.

Župnijska karitas: tor 16.30-17.30, pogovor o težavah: pon 10.30.

NAŠE OBČESTVO – izdaja župnija Ljubljana – Sv. Trojica, Slovenska cesta 21, 1000 Ljubljana. Odgovarja Dragan Adam, župnik; e-pošta: dragan.adam@rkc.si; zupnija.lj-sv.trojica@rkc.si; spletna stran: <http://zupnija-lj-sv-trojica.rkc.si/>.

TRR: KBS banka 24200-9004606638, župnijski telefon: 01/252-48-64.